

Tabla de los
**TABLA DE LOS LVGA-
RES DE ESCRITVRA.**

Ex Gens.

Cap. 1. v. 15. Veluceant in firmamento caeli, & illuminet super terram. Pag. 268.

Verf. 16. Luminare maius, vt praeflet dies, 518.

Verf. 17. Posuit eas in firmamento caeli, vt luceret super terram, 321.

Verf. 26. Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram. 44. 462.

Cap. 2. v. 11. Nomen vni Philonijse est, qui circuit omnes terras Hutilath, 266.

Verf. 11. Ex omni ligno paradisi comede: de ligno autem scientiae. Sec. 479.

Verf. 18. Faciamus ei adiutorium simile sibi. 44. 469.

Verf. 23. Hoc nuc es ex osibus meis, & caro de carne mea. 469

Cap. 3. v. 5. Scit Deus quod in quocumque die comederitis ex eo, 479. morietur oculi vestri, Sec. 471.

Verf. 6. Vidit mulier quod bonum esset lignum ad vescendum, Sec. 138. 143. 243. 324. 393. 417. 449. 521.

Verf. 7. Conserunt folia ficus, & fecerunt sibi perizomata. 1620. 1375. 449.

Verf. 8. Abscondit se Adam, & vxor eius a facie Dni Dei. 209. 371. 436.

Verf. 9. Vocauit Dominus Deus

Adi, & dixit ei: Vbi es? 220.

Verf. 10. Tenui eo quod nudus essem. 428.

V. 12. Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi, &c. 143. 469

Verf. 17. Maledicta terra in opere tuo: in laboribus comedet ex ea, &c. 155. 305.

Verf. 24. Collocavit ante paradisum voluptatis Cherubim, & flammam gladii, &c. 418.

Cap. 4. v. 10. Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. 62.

Verf. 11. Maledictus eris super terram, 305. 424.

Verf. 14. A facie tua abscondar, & ero vagus, & profugus in terra, &c. 12. 21. 151.

Verf. 15. Posuit Dns Cain signum, vt non interficeret eum omnes, qui inuenissent eum, 151

Cap. 6. v. 21. Videntes filij Dei filias hominum quod essent pulchrae, Sec. 519.

Cap. 8. v. 7. Egrediebatur, & non reuertebatur, 208.

Verf. 11. Venit ad eum ad vesperum portans ramum oliuae vircatibus folijs, &c. 152. 247

Cap. 9. v. 23. Scit & Iaphet pallium imposuerat humeris suis, & incedetes retrorsum, &c. 528

Cap. 12. v. 7. Semini tuo dabo terram hanc. 397.

Cap. 15. v. 2. Domine Dets quid dabis mihi? Ego vadim abs-

Lugares de Escritura.

absque liberis, Sec. 234.

Verf. 5. Suspice caelum, & numera stellas si potes, &c. 270.

V. 9. Sume mihi vaccam triennem, & capram unam, &c. 152.

Verf. 11. Descenderit volucres super cadauera, & abigebat eas Abraham. 38.

Verf. 12. Horror magnus, & reprobrosus inuasit eum. 148.

Verf. 14. Gentem hanc, cui seruitur sunt, ego iudicabo. 148

Cap. 16. v. 14. Prosterca appellauit puteum illum viuentis, & videntis me. 90.

Cap. 17. v. 1. Apparuit ei Dns. 284

Verf. 18. Vnam Ismael viuat coram te. 284.

Cap. 18. v. 1. Apparuit ei Dominus in conualle Mambrae sedenti in ostio, &c. 83.

Verf. 7. Ipse ad armentum cucurrit, & tulit inde vitulum tenerinum, &c. 171.

Verf. 10. Reuertens veniam ad te tempore isto, vita comite, &c. 203. 252.

Cap. 21. v. 10. Eijce ancillam, & filium eius: non enim erit haeres, &c. 227. 347. 258.

Verf. 15. Cum consumpta esset aqua in vtre, abiicit puerum subter vnam arborum, 359.

Cap. 22. v. 2. Tolle filium tuum vagenitum, quem diligis Isaac, etc. 203. 346.

V. 3. Abraham de nocte cofertges frauit asinum suum dicens secum duos iuuenes, etc. 313.

Verf. 10. Arripit gladium, vt immolaret filium suum, 148.

Verf. 12. Non extendas manum tuam super puerum, etc. 203. 240.

Verf. 17. Benedicam tibi, et multiplicabo semen tuum, sicut stellas caeli, etc. 172.

Cap. 23. v. 8. Princes Dei os apud nos in cecitas sepulchris nostris fepoli mortuum tuum. 272.

Cap. 25. v. 23. Maior seruiet minori, 106. 317. 466.

V. 25. Qui prior egressus est, rusus erat, et totus in me du pelis hispidus, etc. 224. 256. 294

Verf. 28. Inuicem amat Esau, quod de venationibus illius vescecerunt. 207.

Verf. 34. Accepto pane, et lentis edulio comedit, et bibit, et abiit, etc. 458.

Cap. 27. v. 12. Timeo, non putet me sibi voluisse illud, etc. 107.

Verf. 15. Vestibus Esau valde bonis, quas apud se habebat demi, induit eam, 527.

Verf. 18. Quis es tu fili mi? 317.

Verf. 20. Voluntas Deistui, vt cito mihi occurreret, quod volebam, 503.

Verf. 33. Expauit Isaac stupore vehemeri, et vltra quam credit potest, etc. 207.

Verf. 34. Irugijt clamore magno. 466.

Verf. 36. Iustit vocatur est nome eius Iacob, supplantauit enim me altera vice. 224.

Cap. 28. v. 17. Paues, quam terribilis est, inquit, locussiste, etc. 149. 169

Verf. 20. Si dederit mihi pane ad vescendum, erit mihi Dominus in Deum. 77.

Tabla de los

- Cap. 29. v. 3. Nō possumus, donec omnia pecora congregentur, & amoueamus lapidem, &c. 309.
- Cap. 30. v. 1. Cernens Rachel, quod infecunda esset, inuidit sorori suæ, &c. 287, 291.
- Verf. 38. Posuit eas in canalibus vbi effuderat aqua, &c. 378.
- Cap. 31. v. 24. Vidit in somnis dicentem sibi Dominum; Certe ne quid asperè loquaris contra Iacob, 68.
- Verf. 37. Quam ibi culpā meā, & ob quod peccatum meum sic exististi post me? 526.
- Verf. 41. Inmutasti mercedē meam decem vicibus, 526.
- Cap. 32. v. 24. Ecce vir in stabatur cum eo, &c. 169, 318, 503.
- Verf. 25. Tēgit neruū femoris eius, & statim emarcuit, 149.
- Verf. 27. Quod nomen est tibi? Respondit: Iacob, 318.
- Verf. 29. Benedixit ei in eodem loco, 256.
- Cap. 37. v. 3. Acculauit fratres suos apud patrem, 479.
- Verf. 4. Oderāt eū, nec poterāt ei quicquā pacificè loqui, 303.
- Verf. 7. Putabam nos ligare manipulos in agro, & quasi consurgere, &c. 355, 377.
- Verf. 8. Numquid Rex noster eris? 115.
- Verf. 18. Cū vidissent eum procul, antequam accederet ad eos, &c. 394.
- Verf. 20. Mittam is in cisternā veterē, & cū is apparebit, quid illi proficiat somnia sua, 118.
- Verf. 21. Ruben nitēbatur liberare eū de manibus eorū, 304.
- Verf. 26. Dixit ergo Iudas fratribus suis: Melius est vt vendatur Ismelitis, 217, 356.
- Verf. 28. Vēdiderūt eū Imaelitis viginti argēteis, 121, 356.
- Verf. 29. Reuersas Rubē ad cisternā nō inuenit puerū, 121.
- Cap. 38. v. 9. Sciens nō sibi nasci filios introiens ad vxorem fratris sui, &c. 399.
- Verf. 18. Annulum, & armillā, & baculum, 217.
- Verf. 20. Misit Iudas hōc dum per pastorem suum, 479.
- Verf. 27. Obstetrix ligauit coccinam, dicens: Ille egredietur prior, 200.
- Verf. 29. Illo verō retrahente manū egressus est alter, 200.
- Cap. 39. v. 15. Reliquit pallium, quod tenebat, & fugit foras, 248.
- Cap. 40. v. 9. Videbam coram me vitem, in qua erant tres propagines, 395.
- Verf. 11. Tuli ergo vīas, & expressi in calicem, quem tenebam, &c. 395.
- Verf. 13. Recordabitur Pharaon ministeri tui, & restituet te in gradum pristinum, 395.
- Verf. 16. Et ego vidi somnium, quod tria canistra farinæ haberem super caput meum, &c. 88, 142, 394.
- Verf. 19. Auferet Pharaon caput tuū, ac suspendet te in cruce, 394.
- C. 41. v. 45. Dedit illi vxorē Aseneth filiā Putiphar, &c. 248.
- Cap.

Lugares de Escritura.

- Cap. 42. v. 6. Cū adorassent eū fratres sui, quasi ad alios deū, &c. loquebatur, 111, 115.
- Verf. 19. Si pacifici estis, frater vester vnus ligetur in carcere, &c. 115.
- Cap. 43. v. 34. Maior pars venit Beniamin, 361.
- Cap. 44. v. 2. Scyphum meum argenteum, & pretium quod dedit tritici, &c. 165, 361.
- Cap. 45. v. 5. Pro salute vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum, 493.
- Verf. 8. Non vestro consilio; sed Dei voluntate huc missus sum, 59.
- Verf. 22. Singulis profertur iussit binas stolas, Benjamin verō dedit, &c. 59.
- Cap. 49. v. 3. Ruben primogenitus meus, prior in donis, maior in impetio, 426.
- Verf. 4. Effulus es sicut aqua, nō crescas, 426.
- V. 14. In chara sinu fortis accubās inter terminos, &c. 353.
- Ex Exodo.
- Cap. 1. v. 13. Oderant filios Israel Ægyptij: præcepit ergo Pharaon omni populo, &c. 300.
- Cap. 2. v. 5. Ecce descendebat filia Pharaonis, vt lauaretur in flumine, 268.
- V. 6. Cernēs parvulū vagientē, misertus eius ait, &c. 71.
- Verf. 12. Percussam Ægyptium abscondit sabulo, 62.
- Cap. 3. v. 2. Apparuit ei Dominus in flamma ignis de medio rubi, 221.
- Verf. 15. Hæc dices filiis Israel: Dominus Deus patrum vestrorum &c. 237.
- Cap. 4. v. 3. Versa est in colubrum, ita vt fugeret Moyses, 95, 131.
- Verf. 4. Extendit, & tenuit, versaque est in virgam, 95.
- Verf. 7. Protulit leprosam instar niuis, 496.
- Verf. 10. Impeditioris, & tardioris lingua sum, 237.
- Verf. 14. Iratus Dñs in Moysen ait: A non frater tuus leuites, &c. 261, 237, 433.
- Verf. 19. Mortui sunt omnes, qui querebant animā tuā, 62.
- Cap. 7. v. 1. Ecce cōstituite Deū Pharaonis, &c. 237, 289.
- Verf. 9. Ostendite signa, 193.
- Verf. 10. Versa est in colubrū, 131, 460.
- Verf. 12. Versa sunt in dracones, 131, 460.
- Verf. 15. Virgam, quæ conuersa est in draconem, tolles in manu tuā, 131.
- V. 16. Dimitte populū meū, vt sacrificet mihi in deserto, 193.
- Verf. 20. Eleuas virgam percussit aquam fluminis coram Pharaone, &c. 141, 158.
- Verf. 22. Feceruntque similiter malefici Ægyptiorū, &c. 158.
- Cap. 8. v. 8. Orate Deum, vt auferat ranas à me, 249.
- Verf. 9. Constitue mihi tempus, 249.
- Cap. 9. v. 22. Extende manum tuam in cælum, & fiat grandis, 495.

Tabla de los

Verf. 29. Extendam palmas meas, & cessabunt tonitrua. 495.
 Cap. 12. v. 36. Spolianturunt Aegyptios. 406.
 Cap. 13. v. 21. Dominus precedebat eas ad ostendendam viam. 137. 467.
 Cap. 14. v. 15. Quid clamas ad me? Loquere filius Israel, vt proficiantur. 211.
 Verf. 20. Erat nubes tenebrosa, & illuminans nocte. 157.
 Verf. 23. Persequentes Aegyptij ingressi sunt post eos, & omnis equitatus Pharaonis, &c. 403.
 Verf. 27. Fugientibus Aegyptijs occurrerunt aquae, &c. 406. 434.
 Cap. 16. v. 16. Colligat vnusquisque ex eo quantum sufficit ad vescendum, gomor, &c. 383. 420.
 Cap. 17. v. 12. Manus Moysi erant graues; sumentes igitur, &c. 290.
 Cap. 20. v. 13. Nō occides. 179.
 Cap. 21. v. 2. Si emeris seruum Hebraeum, sex annis seruiet tibi, &c. 312.
 Cap. 24. v. 14. Habetis Aaron, & Har vobiscum; si quid naturus fuerit quaestionis, &c. 238.
 Cap. 32. v. 1. Congregatus aduersus Aaron dixit: Surge, fac nobis deos, 239.
 Verf. 4. Fecit eis vitulum cōstatilem, &c. 170. 523.
 Verf. 8. Aaron adificauit altare coram eo, 238.

Verf. 7. Vade, descende. peccauit populus tuus, 282.
 Verf. 10. Dimitte me, vt irascatur furor meus, 120.
 Verf. 14. Placatus est Dominus, ne faceret malum. 174.
 Verf. 20. Arripiens vitulum, quem fecerant, combussit, & contriuit vsque ad puluere, &c. 282. 407.
 Verf. 23. Dixerūt mihi: Fac nobis deos, qui nos praecedant. 137.
 Verf. 25. Spoliantur eum Aaron propter ignominiam fordis, &c. 262.
 Verf. 28. Ceciderunt in die illa quasi viginti tria millia de populo. 497.
 Cap. 31. v. 20. Non poteris videre faciem meam: non enim videbit me homo, & viuere. 243.
 Cap. 34. v. 6. Quo transierūt corā eo ait: Dominator Domine Deus, &c. 243.
 Verf. 33. Posuit velamen super faciem suam. 185. 279.

Ex Leuitico.

Cap. 16. v. 29. Affligetis animas vestras, 118.
 Cap. 24. v. 15. Homo qui maledixerit Deo suo, portabit peccatum suum, &c. 178.

Ex Numeris.

Cap. 11. v. 31. Ventus egrediens à Domino arreptas transmarē coturnices detulit, 383.
 Cap. 12. v. 10. Ecce Maria ap-

Logares de Escriitura.

paruit eandem lepra quasi m. 496.
 Cap. 16. v. 11. Ecce Chore filius Itaar, filij Cuath, &c. 467.
 Verf. 3. Cum stetit aduersus Moysen, & Aaron dixerūt, &c. 332.
 Verf. 12. Misit Moyses, vt vocaret Dathan, & Abiran filios Eliab, &c. 332.
 Verf. 31. Dirupta est terra sub pedibus eorum, & aperies os suum deuorauit illos, 332.
 Verf. 42. Quod cū fecisset Aaron, & cucurisset ad mediā, &c. 174.
 Cap. 17. v. 8. Inuenit geminas se virgam Aaron in domo leui, &c. 144. 354.
 Cap. 20. v. 8. Loquimini ad peetra n, & illa dabit aquas, 72.
 Verf. 11. Egredia sunt aquae largisimae, 72. 349.
 Cap. 21. v. 5. Misit nuncios ad Balaam filium Beor auiolum, vt vocarent eum, 46.
 Verf. 12. Noli ire cum eis, neque maledicas populo, 46.
 Verf. 14. Reuersi Principes dixerunt ad Balac: Noluit Balaam, &c. 307.
 Verf. 15. Ille multo plures, & nobiliores, quam antea miserat misit, 307.
 Verf. 21. Profectus est cum eis, 85.
 Verf. 22. Stetit Angelus Domini in via contra Balaam, &c. 85. 306. 489.
 Verf. 23. Cernens asina Angelum stantem in via euagina-

to gladio, &c. 74. 330. 487.
 Verf. 25. Accitit sedentis pedem, At illo iterum verberabat eam, 488.
 Verf. 28. Aperuit Dominus os asinae & locuta est, 447.
 Verf. 31. Vidit Angelum stantem in via euaginato to gladio, &c. 487. 488. 489.
 Verf. 33. Nisi asina declinasset de via dans locum resistenti, te occidisset, 54.
 Cap. 23. v. 5. Dñs posuit verbū in ore eius, 446.
 Verf. 13. Veni mecum in alterum locum, vnde partem Israel videas, &c. 112.
 Cap. 24. v. 14. Verum tamē pergens ad populum meum dabo consilium, &c. 447.
 Ex Deuteronomio.
 Cap. 32. v. 12. Sicut aquila progrediens ad volandum pullos suos, & super eos volans, &c. 504.
 Verf. 12. Dominus solus dux eius fuit, 504.
 Ex Iosue.
 Cap. 2. v. 3. Educ viros, qui venerunt ad te, 58.
 Verf. 4. Fateor, venerunt ad me, 58.
 Cap. 3. v. 16. Adinstar montis intumescentes apparebant procul, &c. 144.
 Cap. 10. v. 13. Stetit itaque Sol in medio caeli, 259.
 Ex libro Iudicum.
 Cap. 9. v. 15. Egrediator ignis de rhamno, & deuores cecidit Libani, 325.

Tabla de los

Cap. 12. v. 6. Interrogabant eū; Dic ergo, Scibalech, &c. 443.
 Cap. 14. v. 12. Proponam vobis problemam, 469.
 Vers. 14. De comedente exiuit cibus, & de forti egressa est dalcedo, 469.
 Cap. 15. v. 4. Perrexit, & cepit trecentas valpes, 469.
 Cap. 16. v. 3. Coniugens apprehedit ambus porte fores cū postibus suis, &c. 93.
 Vers. 5. Venenat ad eam Principes Philisthorum, 35.
 Vers. 7. Si fratrem ueracis ei funibus necdū ficiis, & adhuc humentibus, &c. 225.
 Vers. 12. Vixit eum, & clamauit, Philisthijm super te Saul, 419.
 Vers. 18. Illa dormire eum fecit super genua sua, &c. 450.
 Vers. 19. Vocauit tonsores, & rasi septem crines eius, &c. 419.
 Vers. 21. Quam cūm apprehēdissent Philisthijm, statim euerūt oculos eius, &c. 225 415.
 Vers. 26. Dixit puero regenti grex istos; Dimitte me, vt tangam, &c. 469.
 Ex 1. Regum.
 Cap. 1. v. 13. Loquebatur in corde suo tamquam labia illius mouebantur, 711.
 Vers. 22. Ducam eum, vt appareat ante conspectum Domini, & moneat ibi in gitar, 371.
 Cap. 2. v. 2. Oculi eius calig-

uerant, nec videre poterat; 511.
 Vers. 11. Erat minister in conspectu Domini, 351.
 Vers. 12. Filij Heli filij Belial; nescientes Dominum, neque officium Sacerdotum ad populum, 351.
 Vers. 29. Magis honorasti filios tuos, quam me, vt comederetis primitias, &c. 350.
 Vers. 31. Ecce dies veniunt, & praecidam brachium tuum, &c. 352.
 Cap. 3. v. 12. In die illa fascitabo aduersum Heli omnia, quae locutus sum, 293.
 Vers. 18. Inducant ei Samhel vniuersos sermones, & non abscondit ab eo, 293.
 Cap. 4. v. 7. Venit Deus in castra: confortamini, & estote viri Philisthijm: confortamini, & bellate, 319.
 Cap. 5. v. 3. Ecce Dagoniacebat pronus in terra ante arcam Domini, &c. 214.
 Vers. 4. Caput autem Dagon, & tunc palmae manū eius abscesserant super lianem, 214.
 Cap. 10. v. 26. Num si uate nos poterit iste? Et despererunt eum, &c. 218.
 Cap. 12. v. 3. Loquimini de me coram Domino, si quempiā, &c. 509.
 Cap. 14. v. 4. Erant inter ascensus, per quos nitebatur Ionathas transire, &c. 92.
 Vers. 6. Veni, transeamus ad stationem, n. incircumcisorum ho-

Lugares de Escritura.

horum, &c. 165.
 Vers. 13. Alocdit Ionathas manibus, & pedibus repiās, 367.
 Cap. 16. v. 11. Adhuc reliquus est paruulus, & pascit oues, 412.
 Vers. 23. Quando cumque spiritalis Damini malus arripiebat Saul, &c. 442.
 Cap. 17. v. 36. Leonē, & vrsam interfeci ego seruus tuus, 364.
 Vers. 38. Induit Saul David vestimentis suis, 390.
 Vers. 39. Accinctus ergo David gladio super terga sua cepit tentare, &c. 104.
 Cap. 18. v. 3. Inierunt David, & Ionathas sedus, 263.
 Vers. 7. Saul percussit mille, & David decem millia, 218.
 Vers. 10. Tenebat Saul lanceā, & misit eam patris quod d. c. 3. 349. 401.
 Vers. 17. Saul reputabat dicens: Non sit manus mea in eum, &c. 179.
 Cap. 20. v. 16. Pepigit ergo Ionathas, fedus cū domo David, 263.
 Vers. 23. Arripuit Saul lanceā, vt periret eum, 66. 349.
 Vers. 31. Omnibus diebus, quibus filius Isai vixerit super terram, &c. 349.
 Cap. 24. v. 3. Assumpsit Saul tria milia electorum virorum ex omni Israele, &c. 472.
 Vers. 6. Percussit eum suū David, eo quod abscessisset orā-

chilamydis Saul, 331.
 Vers. 10. David querit malam aduersum te, 471. 492.
 Vers. 17. Leauit Saul vocem suam, & fleuit, 341.
 Cap. 28. v. 14. Vix senex ascendit, & ipse amicus est pallie, 200.
 Ex 2. Regum.
 Cap. 1. v. 4. Saul, & Ionathas interierunt, 13.
 Vers. 9. Sta super me, & interefice me: quoniam tenent me angustiae, 15.
 Vers. 21. Ibi abiectus est clypeus fortium, clypeus Saul quasi non esset vnctus oleo, 126. 413.
 Cap. 2. v. 23. Percussit ergo eū Abner auresa hasta in inguine, & transfudit, &c. 233.
 Cap. 12. v. 4. Talis enim viri pauperis, & praeparauit cibos homini, qui venerat ad se, 415.
 Cap. 13. v. 13. Loqueret ad Regem, & non negabit me tibi, 429.
 Cap. 18. v. 9. Ad huc caput eius quereat, 425.
 Ex 3. Regum.
 Cap. 3. v. 26. Diuidite infantem viuum in duas partes, & date dimidiam partē mi, &c. 122.
 Vers. 27. Dite huic ius uerae viui, & non occidatur, 399.
 Vers. 28. Auduit itaque omnis Israel iudicium, quod iudicasset Rex, &c. 150.
 Cap. 19. v. 7. Veni, & vidi oculis meis, & probavi, quod media pars mihi iudicata non fuerit: maior est sapientia, &c. 30.
 Vers.

Tabla de los

Verf. 19. Duo leones stabant
iuxta manus singulas, 365.
Verf. 20. Duodecim leuuculi
stantes super sex gradus hinc
atque inde, 365.
Cap. 13. v. 24. Inuenit eum leo
in via, & occidit, 366.
Verf. 30. Planxerit cum: Heu,
heu mi frater, 300.
Verf. 26. Vir Dei est, qui ino-
bediens fuit ori Domini, &c.
500.
Cap. 17. v. 6. Corui desce: ebant
ei panem, & carnes mane, si-
militer, &c. 326, 381.
Verf. 9. Surg, & uade in Sa-
repta Si ioniorum, & mane-
bis ibi, &c. 69.
Verf. 11. Affer mihi buccellam
panis in manu tua, 130.
Verf. 14. Hæc dicit Dominus:
Hydrii farina non deficiet,
130, 378, 394.
Verf. 21. Expandit se, atque mō-
sus est su per puerum tribus
vicibus, 210.
Verf. 24. Nunc in isto cogno-
ui, quoniam uir Dei es tu,
&c. 130.
Cap. 18. v. 1. Post multos dies
factum est uerbum Domini
ad Eliam, 236.
Verf. 4. Tulit ille centum Pro-
phetas, & abscendit eos quin-
quagenas, &c. 379.
Verf. 10. Nō est gens, aut Reg-
num, quo non miserit Do-
minus meus, &c. 69, 302.
Verf. 25. Eligite uobis bouem
vnum, & scrite primi, 40.
Verf. 38. C. cidit ignis Domi-

ni, & vorauit holocaustum,
& ligna, 164.
Cap. 19. v. 3. Timuit ergo Elias,
& surgens abiit, quocumque
eum ferebat uoluntas, 164.
Verf. 4. Perrexit in desertum
vnum vniuersi diei, 236.
Cap. 22. v. 13. Ecce sermōnes
Prophetarum ore vno Regi
bona prædicant, &c. 128.

Ex 4. Regum.

Cap. 11. v. 2. Ate, consulite Beel-
zebub Deum Accaron, 138.
Verf. 4. De lectulo, quem as-
cendisti, non descendes; sed
morte morieris, 138.
Verf. 9. Sedenti in vertice mō-
tis, ait: Homo Dei Rex præ-
cepit, ut descenderet, 255.
Verf. 10. Si homo Dei sum,
ascendat ignis de caelo, &c.
255.
Cap. 2. v. 2. Sede hic, quia Do-
minus misit me vique in Be-
thel, &c. 342.
Verf. 8. Percussit aquas, quæ
diuisæ sunt in vtramque par-
tem, &c. 342.
Verf. 17. Mierit quinque ginta
viros, qui cum quaesissent tri-
bus diebus, non inuenerunt,
&c. 303.
Cap. 2. v. 12. Descendit ad eum
Rex Israel Iosaphat Rex Lu-
da, & Rex Edom, 34.
Verf. 23. Sanguis gladij est,
pugnauerunt Reges contra
se, &c. 135.
Cap. 4. v. 7. Vende oleum, &
redde creditorj tuo, tu autē,
&

Lugares de Escriptura.

& filij tui uiuite de reliquo.
378.
Verf. 34. Ascendit, & incubuit
super puerum, posuitque os
suum super os eius, &c. 210.
Cap. 7. v. 26. Nonne cor meum
in præsentj erat, quando re-
uersus est homo, &c. 514.
Cap. 6. v. 17. Aperuit Dominus
oculos pueri, & vidit, 520.
Verf. 18. Percussit eos Domi-
nus; ne viderent, &c. 520.
Cap. 9. v. 5. Veibum mihi ad te,
o Princeps. Dixitque Iehu,
&c. 339.
Verf. 13. Resinauerunt itaque,
& vnusquisque tollens pal-
lium suum, &c. 339.
Cap. 20. v. 9. Nis ut ascendat
vmbra decem lineis, an ut re-
uertatur totidem gradibus,
295.
Verf. 10. Facile est vmbra cres-
cere decem lineis, neque hoc
volo, ut fiat, &c. 295.
Cap. 25. v. 6. Apprehensum er-
go Regem duxerunt ad Re-
gem Babylonis in Reblatha,
&c. 422.
Ex Tobia.
Cap. 6. v. 2. Exiuit, ut laueret
pedes suos, & ecce piscis im-
manis exiuit, &c. 80.
Ex Esther.
Cap. 3. v. 22. Mardocheus non
flebat genua, neque ado-
rabat eum, 55.
Verf. 5. Quod cum audisset A-
man, & experimento com-
probasset, &c. 55.
Verf. 9. Sibi placet, decerne

ut pereat, & decem millia
talentorum, &c. 181.
Cap. 16. v. 14. Hoc cogitans, ut
illis interfectis insidiaretur
nostræ solitudini, 181.

Ex Job.

Cap. 1. v. 9. Numquid Job fra-
stra timet Deum? 517.
Verf. 20. Scidit vestimenta sua,
& tonso capite corruens in
terram exhorauit, 7.
Verf. 21. Nudus egressus sum
de vtero matris meæ, & na-
dus reuertar illuc, 201.
Verf. 22. Non peccauit Job la-
bjs suis, neque stultum quid
contra Deū locutus est, 295.
Cap. 2. v. 9. Adhuc in perma-
nes in simplicitate tua? Benedi-
ctio Deo, & more, 178, 517.
Cap. 6. v. 9. Qui cepit, ipse me
conterat soluat manum suā,
& succidat me, 146.
Cap. 9. v. 4. Quis restitit ei, &
pacem habuit? 120.
Cap. 11. v. 20. Spes illorum abo-
minatio, 126.
Ex Psalmis.
Psal. 11. v. 3. Erit tanquam lig-
num, quod plantatum est le-
cus decursus aquarum, 8.
Verf. 4. Non sic impij, non sic;
sed tanquam puluis, quem
proiecit vens a facie terræ, 8.
Psal. 15. v. 5. Dominus pars hæ-
reditatis meæ, & celiis mei,
363.
Verf. 6. Funes ceciderunt mihi
in prælaeis: etenim hære-
tas meæ, &c. 362.

Tabla de los

Pfal. 21. v. 8. Omnes videntes me deriderunt me locuti sunt libi. &c. 448.
Pfal. 28. v. 7. Vox Domini interciditissimam ignis. 156.
Pfal. 30. v. 21. Abscondes eos in abscondit. faciet tux. 156.
Pi. 37. v. 14. Ego autem tanquam surdas nō audiebam, & sicut mutus nō aperies os suū. 56.
Pfal. 43. v. 24. Obliviscens inopia nostrā, & tribulationis nostrā. 457. 463.
Ver. 25. Quoniam humiliata est in palacio anima nostra, & c. 457. 463.
Pfal. 75. v. 7. Dormitauerunt, qui ascenderunt equos, tu terribilises. &c. 223.
Pl. 109. v. 1. Ponā inimicos tuos stabellum pedum tuorū. 156.
Pfal. 113. v. 4. Simulacra gētium argentum, & auram opera manuum hominum. 222.
Psal. 146. v. 11. Beaphiticum est Domino super timentes eū. &c. 127.
Ex Proverbijs.
Cap. 10. v. 4. Qui nititur mendacis, hic pascit vētos. &c. 425.
Cap. 14. v. 12. Est via, quæ videtur homini iusta: nouissima autem eius ducunt ad mortem. 358.
Cap. 30. v. 28. Stellis manibus nititur, & moratur in edibus regis. 213.
Ex Ecclesiastico.
Cap. 5. v. 12. Est, & alta infirmitas pessima, quam vidi sub sole, &c. 427.

Ex Cantici Cantidorum.
Cap. 1. v. 10. Collum tuum sicut monilia. 254.
Cap. 3. v. 1. In lectulo meo per noctes quaesui, quem diligit anima mea, &c. 371.
Verf. 3. Inueniunt me vigilēs, qui custodiunt ciuitatem, &c. 167.
Verf. 4. Paululū cum pertrāssisset in eos, inueni quem diligit anima mea, &c. 371.
Cap. 4. v. 4. Sicut turris David collum tuum, quæ edificata est cum propugnaculis. 254.
Verf. 17. Fōs signatus. 265. 379.
Verf. 15. Fōs hortorum, puteus aquarum viticū, &c. 202. 267. 379.
Cap. 5. v. 1. Veni in hortum meū, soror mea sponsa. 468.
Verf. 2. Ego dormio, & cor meum vigilat. 250.
V. 3. Expoliavi me tunica mea; quomodo indur illa. 468.
Verf. 5. Surrexi, vt aperirem dilecto meo. 251.
Verf. 6. At ille declinaverat, ut que transferat. 251.
Verf. 7. Percesserunt me, & vulnerauerunt me, tulerunt palium meū. &c. 167. 258. 371.
Verf. 11. Cerna eius sicut elata palmarum, nigra quasi cornu. 153.
Cap. 6. v. 1. Dilectus meus descendit in hortum suum ad areolam aromatatum. &c. 258.
Verf. 7. Sexaginta sunt Regine, & octoginta concubinae, &c. 392.

Ex

Lugares de Escritura.

Ex Ecclesiastico.
Cap. 4. v. 32. Nō coneris contra impetum flauij. 53.
Ex Isaia.
Cap. 1. v. 14. Solemnitates veteras odituit anima mea, &c. 529.
Verf. 23. Principes tui infideles: populo nō indicant, &c. 280.
Cap. 6. v. 1. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum, & eleuatum. &c. 260.
Verf. 2. Duabus velabant faciem eius, duabus velabant pedes eius. &c. 277.
Verf. 3. Sanctus, Sanctus, Sanctus. 277.
Verf. 5. Vx mihi quia tacui, quia vir pollutus labijs egosum. 334.
Verf. 6. Et voluit ad me vnus de Seraphim, & in manu eius calculus. &c. 334.
Cap. 7. v. 11. Pere tibi signum à Domino Deo tuo in profundam inferni. 187.
Cap. 14. v. 13. In coram confidendam. &c. Similis ero Altissimo. 398. 455.
Cap. 16. v. 1. Emitte agnū Domine dominatorem terræ de petra deserti. &c. 264. 456.
Cap. 33. v. 7. Ecce videntes clamabant foris: Angeli pacis amarē se habant. 221.
Cap. 43. v. 24. Seruiste me fecistis in peccatis tuis; præbuit mihi laborem in iniquitatibus tuis. 351.

Cap. 53. v. 7. Sicut ouis ad occisionem auertur, & quasi agnus, &c. 220. 432.
Ex Ezechiele.
Cap. 1. v. 10. Similitudo autem vultus eorum facies hominis, & facies leonis. &c. 43.
Cap. 2. v. 1. Hec visio similitudinis gloriæ Domini. 43.
Cap. 28. v. 12. Tu signaculum similitudinis Dei plenus sapientia, & perfectus decore, &c. 6.
Ex Daniele.
Cap. 2. v. 35. Contraita sunt pariter ferum, testa, & argentum, & iurum, & c. 15.
Verf. 45. Deus magnus ostendit Regi, quæ ventura sunt postea. 16. 497.
Cap. 3. v. 1. Fecit statuam auream. 16. 337. 497.
Verf. 5. Cadentes adorant statuam. 137.
Verf. 7. Vt audierunt omnes populi sonitum tubæ, adorauerunt statuam. 128.
Verf. 18. Deos tuos nō colimus, & statuam aureā, quæ erexitur, nō adoramus. 128.
Verf. 48. Erupit, & incendit quos reperit iuxta fornacem de Chaldeis. 231.
Verf. 49. Angeli Domini descendit, & fecit modum fornacis quasi ventum rotis flantem. &c. 137.
Verf. 92. Ecce ego video quatuor viros solutus, & ambulantes in medio ignis, &c. 338.
 Verf.

Tabla de los

Verf. 49. Siqua, & mirabilia apud me fecit Deus excelsus. 178.
 Cap. 4. v. 9. Ex ea vescebatnr omnis caro. 376.
 Verf. 10. Ecce vigil. & Sanctus de coelo descendit. 158.
 Verf. 12. Germen radicum eius in terra finite. 392.
 Verf. 17. Arbor, quam vidisti sublimem. &c. tu es Rex. 498.
 Verf. 24. Peccata tua elemosynis redime, &c. 498.
 Verf. 25. Omnia haec venerit super Nabachodonosor Regem. 468.
 Verf. 30. Ex hominibus abiectus est, & foenum, ut bo: comedit, &c. 92. 223. 337. 427.
 Cap. 5. v. 3. Bibebar in eis Rex, & optimates eius, vxores, & concubinae illius. 427.
 Verf. 5. Apparterit digiti quasi manus hominis scribentis contra eadem labrum. &c. 145.
 Verf. 16. Purpura vestitis, & torquem auream circa collatum habebis. 370.
 Verf. 17. Munera tua sint tibi, & dona domus tuae alteri da. 370.
 Verf. 21. A filijs hominum eiectus est sed, & cor eius cum bestijs positum est, &c. 427.
 Verf. 29. Indutus est Daniel purpura, & circumdata est torques aurea collo eius, &c. 391.
 Cap. 6. v. 16. Tunc Rex praecepit, & adduxerunt Danielem, & miserunt eum in

cum leonum. 370.
 Verf. 22. Deus meus misit Angelum suum, & conclusit ora leonum. 81. 117.
 Cap. 13. v. 12. Obierat ab nocturno felicitius videre eam. 397.
 Verf. 45. Suscitavit Dominus Spiritum Sanctum pueri iunioris, &c. 515.
 Verf. 46. Reuertimini ad iudicium, quia falsum testimonium locuti sunt aduersus eam. 335.
 Verf. 59. Manet Angelus Domini gladium habens, ut fecerit medium, &c. 306.
 Verf. 61. Fecerunt eis sicut male egerant aduersus proximum, &c. 359.
 Cap. 14. v. 5. An non vides quanta comedit, & bibit quotidie? 483.
 Verf. Ne eris Rex: iste enim intrinsecus intus est, foris fecus areas, neque comedit aliquando. 483.
 Verf. 7. Nisi dixeritis mihi, quis est, qui comedit impensas has, moriemini. 483.
 Verf. 17. Intuitus Rex mensam exclamauit voce magna, &c. 484.
 Verf. 20. Ostenderunt ei abscondita ostiola, &c. 484.
 Verf. 29. Miserunt eum in laeu leonum, & erat ibi diebus sex, &c. 386.

Ex Osee.

Cap. 8. v. 5. Vique quo non

Lugares de Escritura.

poterant confundari. 311.
 Cap. 12. v. 3. In vtero supplantauit fratrem suum, & in fortitudine sua directus est cum Angelo. 256. 426.
 Verf. 4. Innaluit ad Angelum, & confortatus est: fleuit, & rogauit eum. 241. 256. 283.

Ex Ionã.

Cap. 1. v. 5. Dormiebat seopore graui. 87. 301.
 Verf. 6. Surge inuoca Deum tuum, si forte recogitet Deus de nobis, &c. 464.
 Verf. 8. Quot est opus tuum, quae terra tua, & quo vadis? &c. 316.
 Verf. 9. Dixit ad eos, Hebrzus ego sum, & Dominum Deum coeli ego timeo. 316.
 Verf. 15. Tulerunt Ionam, & miserunt in mare, & stetit mare à feruere suo. 87.
 Cap. 2. v. 3. De ventre inferi clamauit, & exaudiuit vocem meam. 212.
 Verf. 11. Et dixit Dominus pisci & euomuit Ionam in aridam. 110.

Ex Michaa.

Cap. 7. v. 1. Non est contritus comedendum. 392.

Ex Aggeo.

Cap. 1. v. 6. Qui mercedes congregauit, misit eas in laculum peruersum. 123.

Ex Mattheo.

Cap. 2. v. 2. Vbi est qui natus

est Rex Iudeorum: vidimus enim stellam eius. 187. 204. 462. 472.
 Verf. 13. Egge in Aegyptum. 375.
 Cap. 3. v. 5. Tunc exibat ad eum Ierosolyma, et omnis Iudaea, omnisque regio circa Iordanem. 318.
 Cap. 4. v. 1. Iosias ductus est in desertum à spiritu, ut tentaretur à diabolo. 81.
 Verf. 6. Mitte te deorsum. 398.
 Verf. 8. Assumpsit eum diabolus in montem excelsum valde. 256.
 Ca. 6. v. 11. Panem nostrum superstruisti alicui da nobis hodie. 381.
 Verf. 12. Dimitte nobis debita nostra. 381.
 Cap. 7. v. 15. Attendite à falsis Prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ouium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces. 481.
 Cap. 8. v. 8. Domine, non sum dignus ut intres sub te domum meam, etc. 465.
 Verf. 10. Non inueni tentam fidem in Israel. 465.
 Verf. 29. Quid nobis, et tibi Iosia fili Dei? Venisti haec, etc. 74. 437. 442.
 Cap. 9. v. 23. Cum venisset Iesus in domum Principis, et vidisset tibi eum, etc. 499.
 Cap. 10. v. 16. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. 381.

Tabla de los

Cap. 11. v. 2. Cūm audisset Iōānes in vinculis opera Christi, 189.
 Vers. 3. Tu es qui venturus es, an alium expectamus? 190.
 Cap. 12. v. 2. Oblatus est ei demonium habēs cæcus, & mutus. 184. 44.
 Vers. 39. Magister volumus ate signum videre. 444.
 Cap. 14. v. 26. Ambulabat super aquam, vt veniret ad Iesum. 485.
 Vers. 29. Descendens Petrus de nauticula ambulabat super aquam. 84.
 Vers. 30. Videns ventum validum timuit. 94.
 Cap. 15. v. 2. Quare discipuli tui transgrediuntur traditiones seniorum, &c. 482.
 Vers. 14. Sinite illos, cæci sunt. 188.
 Vers. 22. Miserere mei Domine fili David filia mea malè a demonio vexatur. 45.
 Vers. 26. Non est bonum sumere panē filiorum, & mittere canibus. 22.
 Cap. 16. v. 23. Vade post me Sathana scandalum es mihi, &c. 191.
 Cap. 17. v. 3. Ecce apparuerunt illis Moyses, & Elias cum eo loquentes. 245.
 Vers. 4. Faciamus hic tria tabernacula tibi vnum, Moysi vnum, & Elie vnum. 119.
 Vers. 5. Hic est filius meus dilectus. 374.
 V. 11. Elias quidem vcearas est, & restituet omnia. 248.
 Vers. 26. Vade ad mare, & mitte hamum, & eum pisce, qui primus, &c. 166, 404.
 Cap. 18. v. 26. Patientiam habere in me, & omnia reddam tibi. 492.
 Vers. 27. Debitum dimisit ei. 438.
 Vers. 34. Iratus Dominus eius tradidit eū tortoribus, quoad vsque, &c. 492, 438.
 Cap. 20. v. 4. Exiit primo mane conduceret operarios in vineam suam. 27.
 Vers. 2. Conuentione autem facti cum operarijs ex denario diuino, misit eos in vineam suam. 27.
 Vers. 12. Portauimus pondus diei, & cæcus. 27.
 Vers. 21. Die vt sedent hi duo filij mei, vnus ad dexteram, &c. 286, 322, 324.
 Vers. 22. Poteritis bibere calicē, quā ego bibiturus sum, &c. 310.
 Cap. 21. v. 2. Ite in castellum, quod contra vos est, & statim inuenietis asinam, &c. 405.
 Vers. 6. Euntes autem discipuli fecerunt, sicut præcepit Iesus. 405.
 Vers. 13. Scriptum est: Domus mea domus orationis vocabitur, &c. 191, 219.
 Vers. 19. Nunquam ex testructus nascatur in sempiternū, &c. 392.
 Vers. 20. Vidētes discipuli mi-

Lugares de Escritura.

ratifant dicentes, &c. 312.
 Cap. 22. v. 12. At ille obmutuit. 155.
 Vers. 4. Congregatis Pharisæis interrogauit eos Iesus dicens, &c. 336.
 Cap. 23. v. 4. Alligant onera gratiæ, & importabilia, & imponunt in humeros hominum, &c. 357.
 Vers. 5. Dilatant phylacteria sua, & magnificat umbrias. 389.
 Vers. 37. Quoties velui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos, &c. 432.
 Cap. 25. v. 3. Date nobis de oleo vestro. 115.
 Cap. 26. v. 15. At illi constituerunt ei triginta argenteos. 473.
 Cap. 27. v. 26. Principes Sacerdotum, & seniores persuaserunt populis, &c. 176.
 Vers. 29. Chalybem totincā circumdederunt ei, & plebentes, &c. 507.
 Vers. 37. Rex Iudeorum. 197.
 Vers. 45. A sexta autem hora, vsque ad horam nonam, tenebræ factæ sunt, &c. 234, 259.
 Vers. 57. Cūm autem sero factū esset, venit quidam homo, &c. 279.
 Ex Marco 11. v. 13. Erat cū beatus Iesus in templo, &c. 102.
 Vers. 25. Obmutescet, & exi de homine. 446.
 Vers. 26. Exclamauit vocē magna exiit ab eo. 446.
 Cap. 2. v. 5. Dimittantur tibi peccata tua. 315.
 Vers. 7. Quid hic sic loquitur? Blasphemiat, &c. 315.
 Vers. 16. Quare cum publicanis, & peccatoribus manducaret? Magister vester? 16.
 Cap. 5. v. 7. Iesu Filii Dei Alifsimi, oūtro te per Deum, ne me torqueas. 73.
 Cap. 6. v. 45. Coegit discipulos suos accedere nauim, vt præcederent eum, &c. 82.
 Vers. 48. Videns eos laborantes in remigando circa quartam vigiliam noctis, &c. 32.
 Vers. 51. Ascendit ad illos in nauim, & cessauit ventus. 32.
 Cap. 8. v. 22. Adducunt ei cæcum, & rogabant eum, vt illum tangeret. 445.
 Vers. 23. Et apprehensa manu eius eduxit eum extra vicū, &c. 445.
 Vers. 24. Video homines velut arbores ambulantes. 37, 440, 445.
 Cap. 9. v. 18. Afficite illum ad me. 42.
 Vers. 21. Ab infantia, & frequenter eum in ignem, & in aquas misit, vt eum perderet. 226.
 Vers. 16. Tenens manum eius eleuauit eum. 494.
 Cap. 11. v. 15. Cūm vidisset a loge ficum habentem folia, venit, &c. 512.
 Cap. 15. v. 29. Prætereuntes blasphemabant eum mouen-

Tabla de los

tes capita sua, &c. 448.
 Cap. 16. v. 2. Valde mane vna Sabbatho, ſu venient ad monumenti orto iā Sole. 235.
Ex Luca.
 Cap. 1. v. 5. Fuit in diebus Herodis Regis Iudæe sacerdos quidam &c. 176.
 Cap. 2. v. 8. Paſtores erāt in regione eadē vigilātes, &c. 31.
 Cap. 4. v. 9. Duxerunt illum vſque ad ſuperficiem montis, vt præcipitarent eum. 259.
 V. 41. Exhibat dæmonia à multis clamantia, & dicentia. Quia tu es filius Dei, &c. 437.
 Cap. 7. v. 5. Synagoga imple ædificavit nobis. 33.
 V. 37. Vt cognouit quod accubiffet in domo Phariſæi, iſta- tuſic alabaſtrum vnguenti. 328.
 Cap. 8. v. 27. Veſtimento non induebatur. 201.
 Cap. 9. v. 31. Viſi in me tieſtate, & dicebant exceſſum eius, quem cõpleturus erat in Ieruſalem. 265.
 Verſ. 33. Faciamus hic tria tabernacula, neſciens quid diceret. 254. 255.
 Verſ. 42. Increpauit Ieſus ſpiritum immundum. 494.
 Cap. 10. v. 30. Incidit in latrones, qui etiam deſpoliauerunt eum, &c. 278.
 Verſ. 34. Approprians alligauit vulnera eius infundens oleū, & vinum, &c. 28. 371.
 Cap. 11. v. 3. Panem noſtrum quotidianū dā nobis hodie. 396.
 Verſ. 5. Amicē, commoda mihi

tres panēs. 396.
 Verſ. 16. Alij tentātes ſignū de celo quærebant ab eo. 245.
 Verſ. 29. Generatio hæc generatio nequam eſt, &c. 245.
 Cap. 12. v. 19. Anima mea, habes multa bona poſita in annos plurimos, &c. 384. 397.
 Verſ. 32. Nolite timere puſillus grex, quia complacuit patri veſtro dare vobis Regnum, &c. 381.
 Verſ. 35. Et vos ſimiles hominibus expectantibus Dominum ſuum. 49.
 Verſ. 37. Amē dico vobis. quod præcinget ſe, & faciet illos diſcumbere. 49.
 Cap. 14. v. 8. Cum inuitatus fueris ad nuptias, non diſcumbas in primo loco, &c. 41.
 Cap. 15. v. 5. Imponit in humeros ſuos gaudens. 10.
 V. 12. Dimiſit illis ſubſtantiā. 216.
 Verſ. 16. Cupiebat implere venterem ſuum de ſiliquis, quas porci inducabant. &c. 48.
 Verſ. 21. Peccant in cœlum, & coram te. 333.
 Verſ. 23. Citò proferte ſtolam primā, & induite illum. 333. 439. 479.
 Verſ. 23. Adducite vitulum ſaginatum. 333.
 Ver. 29. Nunquam dediſti mihi hoc dum, vt cum amicis meis epularer. 216.
 Cap. 16. v. 21. Cupiens ſaturari de micis, quæ cadebant de menſa diuiſis, & nemo illi dabat. 23. 153.

Verſ.

Lugares de Eſcritura.

Verſ. 24. Mitte Lazarum, vt intingat extremum digiti ſui in aquam, & refrigeret linguā meam. 113. 153. 400. 436.
 Verſ. 25. Fili, recordare quod recepiffi bona in vita tua. 271.
 Cap. 19. v. 4. Ascendit in arbore ſycomotorum. 421.
 Verſ. 20. Ecce mna tua, quam habui repositā in ſudario. 439.
 Cap. 23. v. 34. Pater dimitte illis: non enim ſciunt quid faciūt. 60. 74.
 V. 41. Hic nihil mali geſiſit. 277.
 Verſ. 42. Domine memeto mei cū veneris in Regnum tuum, &c. 192. 245.
Ex Ioanne.
 Cap. 1. v. 19. Tu quis eſ? 318.
 Cap. 2. v. 3. Vinū nō habet. 37.
 Verſ. 18. Quod ſignum oſtendis nobis, quia hæc facis. 194.
 Cap. 6. v. 13. Collegerunt duodecim cophinos fragmentorum. 124.
 V. 14. Hic eſt verē Propheta. 32.
 Verſ. 15. Ieſus ergo cum cognoviſſet, qui venuri eſſent, vt raperent eum, &c. 76.
 Cap. 8. v. 48. Samaritanus es tu, & dæmonium habes. 57.
 Cap. 9. ver. 5. Quamdiu ſum in mundo, lux ſum mundi. 188.
 Verſ. 16. Non eſt hic homo à Deo, qui ſabbathum non cuſtodit. 508.
 Cap. 10. v. 8. Fures ſunt, & latrones. 325.
 Cap. 11. v. 1. Erat quidam læguēs Lazarus. 3.
 Verſ. 3. Ecce quem amas, inſir-

metar. 58.

Verſ. 11. Lazarus amicus noſter dormit, ſed vado, vt à ſomno excitem eum. 19.

Verſ. 21. Domine, ſi fuiſſes hic, frater meus non fuiſſet mortuus. 457.

V. 44. Lazare veni foras. 490.

Cap. 12. v. 6. Fur erat. 262.

Cap. 18. v. 11. Calicem quem dedit mihi Pater, non bibam illum. 346.

Cap. 19. v. 6. Ego enim non inuenio in eo cauſam. 522.

Verſ. 7. Nos legem habemus, & ſecundum legem debet mori. 522.

Verſ. 15. Non habemur Regem niſi Caſarem. 176.

Verſ. 20. Ieſus Nazarenus Rex Iudæorum. 374.

Verſ. 21. Dicebat ergo Pilato Pontificis Iudæorum: Noli ſcribere, &c. 75. 374.

Verſ. 22. Quod ſcripſi, ſcripſi. 197.

Verſ. 28. Sitio. 108.

Verſ. 29. Spongiam plenā acetō hyſſopo circumponentes obtulerunt ori eius. 108.

Verſ. 30. Inclinato capite tradidit ſpiritum. 9.

Cap. 20. v. 7. Dixit ergo diſcipulus ille, quem diligebat Ieſus, Petro: Dominus eſt. 441.

V. 25. Vidimus Dominū. 198.

Ex Actis Apoſtolorum.
 Cap. 3. v. 7. Protinus conſolidate ſunt baſes eius, & planta. 163.

Cap. 4. v. 8. Tunc repletus Spi-

Mm a ri

Tabla de los

ritu Sancto Petrus dixit ad eos, &c. 163.
 Cap. 7. v. 30. Apparuit illi in deserto montis Sinai Angelus in igne flammæ rubi. 221.
 Cap. 8. v. 18. Obtulit eis pecuniam dicens: Date; & mihi hanc potestatem. 180.
 Ex Epistola ad Romanos.
 Cap. 3. v. 26. Quid oremus, sicut oportet, nescimus. 37.
 Cap. 9. v. 32. Offenderunt in lapidem offensionis, sicut scriptum est, &c. 281.
 Cap. 10. v. 21. Toti die extendi manus meas ad populum non credentem, &c. 431.
 Cap. 12. v. 16. Nolite esse prudentes apud vos metipsum, &c. 54.
 Ex 1. ad Corinthios.
 Cap. 9. v. 25. Omnis qui in agone contendit, ab omnibus se abstinet. 103.
 Cap. 17. v. 4. Bebant de spiritali confectione eos petra, &c. 281.
 Cap. 15. v. 56. Stimulus mortis peccatum est. 12.
 Ex 2. ad Corinthios.
 Cap. 5. v. 13. Non sicut Moyses ponebat velamen super faciem suam, &c. 185.
 Cap. 7. v. 8. Gaudeo non quia contristati estis; sed quia contristati estis ad poenitentiam. 481.
 Ad Philippenses.
 Cap. 1. v. 23. Desiderium habes

dissolvi, & esse cum Christo. 12.
 Ad Hebraeos.
 Cap. 12. v. 16. Profanus Esau; qui propter unam escam vendidit primitias sua. 107.
 Ex 2. Petri.
 Cap. 2. v. 16. Correctionem habuit suæ vanitatis: subjugale mutuum animal hominis voce loquens, &c. 54. 85. 438.
 Ex Apocalypsi.
 Cap. 1. v. 17. Pedes eius similes aurichaleo sicut in camino ardent. 156.
 Vers. 16. Facies eius sicut Sol. 556.
 Cap. 5. v. 6. Ecce in medio throni, & quatuor animalium. &c. agnum sicutem tanquam occisum 90. 264. 455. 505.
 Cap. 6. v. 8. Ecce equus pallidus, & qui sedebat super eum, nomen illi mors. 5.
 Cap. 9. v. 2. Ascendit fumus putei sicut fumus fornacis magna, &c. 532.
 Cap. 12. v. 1. Signam magnam apparuit in celo, mulier amicta Sole, &c. 64. 267.
 Vers. 2. Draco stetit ante mulierem; quæ erat paritura, &c. 64.
 Ver. 4. Cauda eius trahebat tertiam partem stellarum, & misit eas in terram. 64.
 Cap. 13. v. 7. Sedeo Regina, & vidæa non sum, & luctum non video. 239.

INDICE DE LOS ASUNTOS, Y COSAS MAS notables deste primer Tomo.

A

Acienda.
 Crece al paso mismo que se ace al pobre limosna. 378.
 Suele tener dos trabajos, el que costo el adquirirla, y el que causa el ver malograrla. 417.
 La que el padre en mucho tiempo auaricadamente junta, el hijo en un dia prodigamente la gasta. 427.
 Darla es como dar su carne, y sangre. 528.
Aduersidad.
 Quien en ella fauorece, alla quien en la congoja le frua. 267.
Afesto.
 Ace obedetca a la voluntad el iuizio. 197.
Agalajes.
 A veces sonijos de la esperanza, no efectos de la fineza. 207.
Agua.
 Es simbolo de la vida. 8.
Alabanza.
 A veces ofende oir las agnias, mas que las injurias propias. 218.
Aliento.
 Algunos no le tienen para romper de su paxen la cadena,

atunque cautiues reconocen su desdicho. 422.
Amor.
 Sabe enpeñado perder con gusto la vida, sin saber tolerar en lo amado pena. 220.
 No es tan actiua para sentir, como el odio para dañar. 302.
 En queriendo aun lo imposible llega a ser facil; en no queriendo aú lo facil imposible. 308.
 No merece el nombre de amor, el que solo atiende a comodidades; sino el que cuida a virtudes. 346.
 Se deleita con repetir la memoria, quando le rebó el corason digna prenda. 379.
 En el mundo ay muy poco a las personas, y muy crecido a las dañas. 407.
 A quien quiere bien, no le es dolor ningun gesto, pero verso resistir, le es muy acedo torméto. 432.
 El de Dios en vna accion aco muchos beneficios. 490.
Amigos.
 Se tratan a veces tan mal como los contrarios. 64.
Ambicien. Ambiciofo.
 El ambiciofo ordinariament es indigno. 41.